

vezilo

GLASILO BELOKRANJSKE
TRIKOTAŽNE INDUSTRIJE

Nekaj bomo moral

Zadnjič sem po dolgem času zavil v kino. Privlekel me je dober film. Toda preteklo bo veliko Kolpe, predno bom ponovno sedel na stole na Trgu svobode. V prvo vrsto, tik pod filmsko platno, so sedli fantiči, stari okrog osemnajst let. Med filmsko predstavo so se uro in pol glasno pogovarjali, se smejali, prepevali, pokali z žvečilnimi gumiji, vulgalizirali, poskušali s svojimi neslanostmi vzbuditi pozornost in odziv dvorane, ki je spremljala dogajanje na platnu molče, kulturno. Besen sem pričakal konec. Toda ne jezen na mularijo v prvi vrsti, temveč na vse tiste, ki jim niso vcepili v procesu vzgoje pravilnega odnosa do umetnosti in nenazadnje do filma, do vseh tistih, ki niso uspeli tem fantičem povedati, kako naj se človek obnaša v določeni situaciji. Gre torej za odnos do soljudi, do sogledalcev, ki so dali za vstopnico 10 dinarjev in bi si radi ogledali predstavo v miru.

Res bi lahko te mlade ljudi kdo zabrisal iz dvorane in jim tako dal vedeti, da ne sodijo med druge gledalce, a bi bilo s tem tako malo narejenega, da je škoda živcev in napora, kajti drugič bi prišla druga ekipa, ki bi počenjala isto. Gotovo je koren problema v filmski vzgoji, ki ji pri nas v Metliki posvečamo tako malo pozornosti, da je enaka ničli. In dokler bo tako, bodo letele po dvorani pripombe, smeh in doživeli bomo še kaj drugega, morda hujšega.

Ukrepati bo treba. Osnovna šola ne bi smela stati križem rok. To je bilo med predstavo Kabareta, filma, ki mu je svet dal najvišja priznanja. V Metliki pa si lahko zardeval ob trapastih pripombah.

T. G.

Kaj delaš tovariš delegat?

Predsedniki samoupravnih organov podjetja so se sestali v sejni sobi podjetja, da bi izmenjali mnenja ter se pogovorili o težavah, ki spremljajo njihovo delo. Največ pripomb je bilo namenjenih delegatom, ki se neredno in nevestno udeležujejo sestankov, tako da večkrat nastane problem sklepčnosti. Take neodgovorneže bi morali delavci ostreje prijeti in zahtevati tudi njihov odpoklic, na njihovo mesto pa imenovati tovariše, ki se zavedajo svoje samoupravne odgovornosti in dolžnosti. V preteklosti smo bili do takšnih delegatov preveč popustljivi.

Druga težava, na katero so opozorili predsedniki, je priprava gradiva, ki je velikokrat pomanjkljivo, površno pripravljeno, nedodelano, a hkrati tudi nepravočasno dostavljeno delegacijam. Le-te bi se morale pred sestanki in sejami sestati, prede-

lati gradivo, zavzeti stališča, a žal največkrat ni časa za to. Nekateri pa so bili tudi mnenja, da delegati vseh stvari ne razumejo do podrobnosti. Prav zato bi morali biti pripravljenci gradiva še toliko bolj vestni, natančni in dovolj točni. Na seje in sestanke bi moral prihajati material prečiščen in brez nepotrebnih dvomov.

Veliko besed je bilo izrečenih tudi na račun odborov samoupravne delavske kontrole, ki v letu in pol še niso zaživeli kot bi bilo to želeli, ker nikakor ne morejo najti prave vsebine svojega dela. Zadevo bo treba v najkrajšem času premakniti z mrtve točke.

V razpravi ni manjkalo tudi kritičnih besed na račun informiranja delavcev. Temeljni vsebinski zasnovi Vezila in Novica bili na zborih delovnih ljudi obravnavani in sprejeti na delavskem svetu, vprašanje je le nju-

no izvajanje v praksi. Delegati so bili mnenja, da so zatajili viri informacij, se pravi, da tisti, ki imajo informacije, tega ne dajo v javnost, kar hromi informiranje in ga zavaja na stranpota. Se pravi, da se piše o stvarih, ki nimajo širšega pomena, ki niso toliko pomembne za širši krog ljudi. Vezilo naj bi bilo tribuna našega samoupravljanja in poslovanja, Novice pa naj bi bile hiter seznanitelj z vsakodnevnim dogajanjem v podjetju. Skorajda se mi zdi škoda napisati zguljeno frazo, da je informiranje stvar nas vseh, toda drugače ne gre.

Na sestanku se je porodila zanimiva zamisel o organiziranosti družabnega življenja v Beti. Ljudje smo zakopani v svoje delo in prepogostokrat pozabljamo na svoje konjičke, ki nam bi lahko izpopolnili vsakodnevno pehanje in ki bi pomagali navezati med nami pristnejše odnose. Gotovo so v podjetju ljudje, ki jih veseli prepevanje, fotografiranje, kolesarjenje, manekenstvo, zbiranje značk ali kaj podobnega. Ne bi bilo slabo, če bi se organizirali v sekcijo, društvo, če bi dali svojemu udejstvovanju podobo kluba. Začetni koraki v tej smeri so bili že narejeni in upati je na skorajšnje uspehe.

Ob zaključku srečanja v sejni sobi so se dogovorili, da bi bilo podobno srečanje čez približno dva meseca in da bi razgovori postali navada, ki bi se lahko sprevrgla v debatni klub, saj problemov in težav ter svežih misli nikoli ne manjka.

Stanovanj ni nikdar dovolj. Veliko je ljudi, ki leta in leta čakajo, da pridejo do strehe nad glavo. V novem naselju pri BETI gradi TGP visok stolpič, ki se ga že prijemlje ime „metliški nebotičnik“. (Foto: Riznić)

ČESTITKA

Za občinski praznik — 26. november — in za dan republike — 29. november — iskrene čestitke vsem sodelavcem in čim več delovnih zmag v bodoče!

UREDNIŠTVO

Dežurstvo: da ali ne?

Dežurna služba v Metliki je bila uvedena 26. 6. 1970 s sklepom delavskega sveta podjetja zaradi velikega nereda v popoldanskem in nočnem času, malomarnega opravljanja vratarke službe (takrat smo imeli zaposlene vratarje), povečanega obsega proizvodnje in proizvodnih prostorov. Po tem sklepu je trajala dežurna služba štiriindvajset ur. Navodila, ki jih je izdal takratni splošni sektor, so med drugim vsebovala tudi tole: dežurstva ne gre jemati kot dela v podaljšanem delovnem času, zato ne pripada delavcu nagrada za to delo, niti ne more teh ur koristiti kot dela prost dan. Zanimivo je, da je splošni sektor izbral dežurne kar tako, kogar se jim je zljubilo, in sicer samo moške. Ženske ne dežurajo, čeprav piše v enem izmed navodil, da dežurajo vodilni, vodstveni in strokovni delavci, vodje oddelkov ali služb. Na teh delovnih mestih pa so, mislim, tudi ženske. Ni mi torej jasno, zakaj ne bi dežurale tudi ženske.

Poglejmo, kaj pravijo o dežurstvu naši samoupravni sporazumi. 90. člen samoupravnega sporazuma o ugotavljanju in delitvi dohodka ter osebnih dohodkov pravi: Za opravljanje dežurstva, ki je uvedeno za čas med 14. in 6. uro naslednjega dne, pripada delavcu, ki dežura, za vsak dan dežurstva nadomestilo v neto znesku 60 dinarjev. Dežurstvo odreja in razporeja KSS izmed vodij TOZD in vodstvenih TOZD in DSSS s sedežem v Metliki.

Statut pa v svojem 32. členu našteva, katera delovna mesta so vodstvena v DSSS. Torej: za kaj dežuramo tudi delavci, ki

nismo vodje TOZD in ne vodstveni delavci, ne vem. Verjetno zato, ker smo na spisku, ki ga sestavlja splošni in kadrovski sektor. Po kakšnem kriteriju smo prišli na ta spisek, ni jasno.

In kakšno je plačilo? Po samoupravnem sporazumu o delitvi in ugotavljanju dohodka ter osebnih dohodkov nam pripada za štiriindvajset ur dežurstva 60 dinarjev, izplačano pa imamo 56,80 dinarjev. Torej zelo „dobro“ plačilo. Po navodilih splošnega sektorja, ki so priložena dežurni knjigi, smo dolžni biti prisotni v podjetju le do 22. ure. Odgovorni pa smo tudi za čas od 22. do 6. ure naslednjega dne, če bi se kaj pripetilo.

In kaj bi bilo, če bi se res kaj zgodilo? ! Zanimivo bi bilo, kako bi reagiralo sodišče. Najbrž bi moral kdo gledati v tla. Pravilnik o dežurstvu je pomanjkljiv in nejasen. Prav tako navodila. Naj navedem primer iz navodil: „Na državni praznik, nedelje in druge proste dneve dežurni od časa do časa vrši obhod“. Odstavek pred tem pa pravi: „Ob dnevih, ko ne obratujejo vse TOZD, mora biti dežurni navzoč v tovarni najmanj toliko časa, dokler posamezni oddelek, TOZD posluje“. Vemo pa, da dela kodranka nepretrgoma vse nedelje in celo nekatere praznike. Torej bi moral biti dežurni navzoč tudi ob nedeljah, praznikih in drugih prostih dnevih nepretrgoma kot ostale dni.

Ali je dežurstvo potrebno ali ni? Takšno, kot ga imamo sedaj, gotovo ne! Človek, ki dežura, v določenih situacijah ne ve kaj bi naredil. Imam občutek, da smo delo in odgovornost, za katerega je nekdo plačan, vrgli

na hrbet dežurnemu. Dobro si preberimo navodila za dežurstvo (ta pa še niso pravilnik!) pa bomo videli, da za dolžnostmi, odgovornostjo in opravili stoje vodje TOZD, skladiščniki, vodja transporta itd. Z dobro organizacijo dela bi lahko rešili problem dežurstva. Ob prostih dneh bi uvedli plačano dežurstvo gasilca, ki bi v tem času največ zalegel. V kolikor pa smo vsi zato, da obstaja dežurstvo vodstvenih delavcev in vodij TOZD, potem izdelajmo

pravila, jih vključimo v samoupravni sporazum, ljudi plačajmo za čas prisotnosti tako, kot to delajo druge ustanove in organizacije, ki imajo uvedeno redno dežurno službo, in od njih tudi zahtevajmo, da zares odgovarjajo! Dokler pa tega nimamo, ne menimo, da je kdo kršil svojo delovno dolžnost, če ne dežura, če nevestno opravlja dežurstvo, če ne ve, kdo naj prispeli material razklada, če so se ob deževju zamašili jaški itd.

In nazadnje: kakšne so pravice dežurnega? V navodilih so zapisane namreč samo dolžnosti.

JURIJ MATEKOVIČ

Proslava in načrti

1. oktobra 1975 sta osnovni organizaciji ZKJ Beti, TOZD konfekcija Dobova in ZKJ osnovne šole Dobova proslavili tridesetletnico osvoboditve Jugoslavije in petdesetletnico pisane partijske besede. Uvodno besedo je imela sekretarka osnovne organizacije ZKS osnovne šole Dobova tovarišica Antonija Veble, tovarišica Tereziya Kramer pa je govorila o ustanovitvi in delu KPJ med dvema vojnama in v času NOB. Tovarišica Ljudmila Boehm je opisala delo organizacije na dobovski šoli. Tovariš Stane Ostreljč, član občinskega komiteja ZKS Brežice, pa je orisal splošne probleme šolstva v občini in se posebej dotaknil pogojev celodnevne bivanja na dobovski šoli. Razložil je, katerim zahtevam mora ugoditi šola, če hoče organizirati celodnevno bivanje otrok, vendar je dodal, da moramo biti pri tem

skromni, ker denarja ni preveč.

K razpravi se je prijavil tovariš Avgust Rajter, sekretar osnovne organizacije ZKJ Beti, TOZD konfekcija Dobova, ki je razložil delo in težave, s katerimi se srečuje ta osnovna organizacija, povedal pa je tudi, da so sprejeli v svoje vrste novega člana.

Veliko se je govorilo tudi o graditvi kulturno-prosvetnega centra v Dobovi. Po sklepu izvršnega odbora krajevne skupnosti Dobova naj bi se bodoča šola, otroški vrtec in vse, kar sodi h kulturno-prosvetni dejavnosti, začelo graditi pod bregom pod Malim Obrežom z leve ali desne strani ceste.

Po končanem razgovoru so si udeleženci ogledali kotichek ZK v šoli, nato pa so bili povabljeni še v TOZD Beti, kjer so si ogledali potek proizvodnje in prostore in kotichek ZK.

Erika Deržič

Živeti v zaostalosti

Bral sem JANO. Revijo, ki se ne tiče moških, in novinarka Lada Zei mi je razkrila, da živim v veliki zaostalosti. Polnih petdeset let za mestom in sto let za naprednim svetom, kar zadeva seksualno razgledanost. To je tovarišica Zeieva napisala črno na belem po pogovoru z nekaterimi našimi učenkami in someščani in someščankami. Do članka tovarišice Zeieve sem imel drugačno mnenje o ljudeh, s katerimi bivam vsak dan.

Mislím na mnenje o naprednosti. Ta naša provinca se mi le ni zdela tako zaostala in menim, da je v tridesetih letih precej napredovala. Ne samo po bajtah in pločevini, ampak se je veliko premaknilo tudi v glavah ljudi. Tega ne more nihče zadržati. Potem pa sem razmišljal dalje in videl, da smo tu v Beli krajini resnično zaostali.

Le pogledjte: vsa Bela krajina ne premore nobenega bara, nobene ilegalne ali legalne javne hiše nimamo, ne poznam primera, da bi kdo jemal drogo, dekleta in žene so zaposlene po podjetjih in niti ena se ne preživlja s prostitutcijo, med mladimi je huliganstvo tujec in tudi posebnih ubojev, umorov ali

kakšnih drugih naprednih oblik obračunavanja med ljudmi ni zaslediti! Tu so ljudje še zmeraj pošteni, pridno delajo, hodijo v šole, se ubijajo po njivah s trdim delom in če že gledajo pornografske filme, to počenjajo za dvakrat zaklenjenimi lastnimi vrati.

Zaljublenci in drugi erotiki se ne valjajo sredi belega dne po parkih in najstarejši prebivalec te strani Gorjanec vam ne bi vedel povedati, kdaj je kdo koga posilil. Resnična zaostalost, kajti s podobnimi primeri se v velikem mestu srečujejo vsak dan. Tam tudi dekleta vedo, zakaj in od koga imajo debele trebuhe, naše uboge, zaostale provincialke pa niti

tega ne vedo, akoravno bi doma lahko opazovale, kako to počenjajo psi, mačke in druge živali. Možakar, star blizu sedemdeset let, mi je po članku v JANI jezno in resno rekel: „Kaj? Zdaj nas bodo psi učili, kako naj se?“

Tovarišica Zeieva bi lahko večkrat prišla k nam v Belo krajino, da bi se v našem primitivizmu in zaostalosti odpočila od velemestnega in naprednega vrveža. Da bi se vrnila od tod s trebihom, se ji ni treba bati, saj je v seksualni razgledanosti sto let pred belokranjskim človekom, ki se bo, če bo še dolgo prebiral podobne članke v Jani, kmalu povzpел nazaj na drevo. TONI GAŠPERIČ

Da si ljudje žele podobnih prireditev, je pokazalo zanimanje, saj je bila dvorana obkraj nabito polna. K razpoloženju so pripomogli tudi Tatjana Gros, Edvin Fliser in Silvester Mihelčič. Manekenke – domača dekleta, so se lepo odrezala, a tudi dekoracija ni bila slaba. Spomladi bomo spet pripravili revijo z modeli jesensko-zimske kolekcije. (Foto: Riznič)

Zahvala

Ob boleči izgubi mojega očeta Franca Režka se iskreno zahvaljujem sindikalni organizaciji, sodelavcem v TOZD pletilnica za podarjene vence. Hvala tudi vsem, ki so mi izrekli sožalje in ki so mojega očeta pospremili na zadnji poti!

MARIJA SUDAC

Markszizem – filozofija sodobnega sveta

Markszizem je svetovni nazor, ki se je pojavil v 19. stoletju. Pojavil se je v zgodovinskih okvirih vse ostrejših razrednih razlik v zahodni Evropi kot nasprotje med proletariatom in buržoazijo. V prelomnem obdobju, ko proletariati organizirano stopa na svetovno prizorišče, postaja marksizem tista idejna usmeritev, ki zahteva korenito, revolucionarno preobrazbo sveta.

Markszizem nadaljuje in materialistično obrača tradicijo nemške klasične idealistične filozofije. Marksizem kritizira meščansko razlago ekonomske problematike. Tam, kjer so ekonomisti klasične šole (na primer: Adam Smith in David Ricardo) videli samo odnos med stvarmi, odkriva Marks predvsem odnos med ljudmi.

Višek vrednosti – ta osrednja kategorija Marksove kritike, je zasnovana pri njem na eksploataciji ljudske delovne sile, a ne na izkoriščanju strojev, zemlje in podobnega. Marksizem spaja na drugi strani tudi mnoge pozitivne in humane teze utopičnih socialistov. Utopični socialisti kritizirajo in obsojajo kapitalistično družbo, preklinjajo njen sistem izrabljanja, sanjarijo o njegovi zamenjavi in prepričujejo bogate o nemoralnosti njihovih bahatih in parazitskih odnosov proti revnim proizvajalcem družbenih dobrin. Utopični socialisti niso videli različnih faz v razvoju boja za novo družbo. Marksizem pa pravi, kako se da v procesu zavestne akcije delavskega razreda rešiti

osnovna protislovja kapitalizma, protislovje med družbenim značajem proizvodnje in privatnim prisvajanjem. Po strmoglavljenju buržoazije nujno prihaja do diktature proletariata in do socializma kot prehodne faze na poti v komunizem. Lahko rečemo, da je marksizem resnična filozofija sodobnega sveta. Marksizem je organsko povezan nazor o svetu, teorija in praksa sta v marksizmu istovetna pojma. Cilj marksizma pa je temeljna sprememba odnosov

med ljudmi in njihovo humaniziranje.

V novih pogojih boja proletariata, v obdobju imperializma, Lenin revolucionarno razvija marksizem in osnuje tezo o možnostih razbitja imperialistične verige in o možnostih zmage socializma v kakšni deželi. V času prve svetovne vojne je Leninov poziv na revolucijo močno odjeknil v strelskih jarkih. Rusija postaja v tem času oder, na katerem se odigravajo svetovni zgodovinski dogodki, a

strateg in taktik revolucije Lenin bogati marksizem z novimi teoretičnimi in praktičnimi spoznanji.

Tudi Titova, jugoslovanska revolucionarna praksa, je prav tako nov prispevek k nadaljnjemu razvoju in poglobljanju marksizma.

Sodobna marksistična filozofija je odprta za resnične probleme človeka in predstavlja idejno osnovo za preobrazbo sveta v resnično domovino humanosti.

Milan Bračička

Jubilanti dela

28. novembra bo v tovarniški menzi slovesnost, na katero so vabljeni vsi iz podjetja. Ob 13. uri bo kulturni program, tistim pa, ki so na svojem delovnem mestu že deset let, bodo podelili spominske plakete in spominska darila.

Fako bomo naše delovne uspehe združili s praznovanjem občinskega praznika in dneva republike. Po končani slovesnosti bodo povabljeni odšli na Vinomer, kjer se bodo lahko zavrteli ob prijetni glasbi. Vse skupaj bo le majhna oddolžitev za desetletno vstajanje ob jutrih, za desetletno prizadevno delo in trud. Za deset let vsega, kar doživi in preživi človek ob delu, ki naj bi

bilo edino merilo vrednotenja nas ljudi.

Jubilantom dela iskreno čestitamo in jim želimo še veliko delovnih uspehov, 28. novembra pa lep in prijeten dan!

Jubilanti dela so: Marija Dupor, Janko Ferenac, Franc Henigman, Stanka Ivanetič, Jože Kapušin, Vlado Lisak, Jure Matekovič, Marija Ovniček, Josip Priselac, Viktor Kozjan, Marjan Pavlovič, Josip Pečar, Bernarda Starc, Savo Vuletič;

Marija Čulig, Edvin Ferk, Franjo Knezetič, Anica Križan, Anton Mušič, Slavo Mikešič, Dragica Strahinič, Ivan Štefanič, Dragutin Tuškan, Anton Zvonarič, Jože Bajuk, Mihael Kabur,

Darinka Petrič, Josip Prašin, Mirko Starešinič, Franjo Železnjak, Stana Bajuk, Jože Dragovan, Ivan Mavretič;

Djurdja Hrlec, Marija Cajnar, Slavica Čehajič, Olga Hudorovac, Leopoldina Jakša, Ivanka Jurejevčič, Jožica Klemenčič, Viktorija Kolenac, Marica Klemenič, Bara Ladika, Marija Milek, Antonija Milavec, Ivanka Plut, Terezija Režek, Dragica Radman, Ivanka Starešinič, Marija Štubljar, Martina Bajuk, Barica Gardašević, Katica Gojmerac, Martina Papež, Ivanka Pečnik, Angela Štravs, Franca Vrbečič, Marjanca Žunič, Jožefa Čanzelj, Pavla Gorenc, Jožica Kos;

Črpič Kristina, Ana Hotko, Ana Pilpah, Palva Poček, Ana Perner, Ivanka Rozman, Marija Radanovič, Marija Sotler in Marija Večerič.

29. november dan republike

Drugo zasedanje AVNOJ, ki je bilo v Jajcu 29. in 30. novembra 1943, pomeni zgodovinski datum rojstva naše države — nove Jugoslavije. Na tem zasedanju so bili sprejeti državotvorni odloki, s katerimi je uzakonjeno obstoječe stanje in nova država.

Uspehi NOV so takoj odjeknili po vsem svetu. Mednarodne pozicije Jugoslavije v očeh svobodoljubnega sveta so bile učvrščene. NOV so tedaj priznale sile antifašističnega bloka. Samo s priznanjem na vojnem področju pa se narodi Jugoslavije niso mogli zadovoljiti. Iskali so tudi priznanje svoje demokratične svobodne volje in pravice, da rešijo vprašanje svoje notranje državne ureditve. Zaradi vsega tega je bilo na drugem zasedanju AVNOJ sklenjeno:

AVNOJ se proglasi za vrhovno zakonodajno in izvršno predstavniško telo narodov Jugoslavije, za vrhovnega predstavnika suverenosti narodov in države Jugoslavije kot celote. Ustanovi se nacionalni komite osvoboditve Jugoslavije kot organ, preko katerega naj bi AVNOJ izvajal svojo izvršno funkcijo.

Odločeno je, da se pobegli jugoslovanski vladi v Londonu odvzamejo vse pravice zakonite vlade Jugoslavije.

Odločeno je, da se Jugoslavija izgradi na demokratičnem federativnem principu, kot državna skupnost enakopravnih narodov.

Kralju Petru II. Karadorđeviću se prepove vrnitev v domovino s tem, da bo vprašanje kralja in monarhije reševalo ljudstvo s svojo lastno voljo po osvoboditvi celotne domovine.

V NOV se upelje naziv „maršal Jugoslavije“. Ta naslov se podeli Josipu Brozu — Titu, vrhovnemu komandantu NOV in POJ.

Zatem sledi odlok o priključitvi Beneške Slovenije, Slovenskega Primorja, Istre in hrvaških jadranskih otokov k Jugoslaviji.

Odločijo tudi, da se imenuje državna komisija za ugotavljanje zločinov okupatorja in njegovih pomagačev.

Nova država se od takrat dalje imenuje Demokratična federativna Jugoslavija.

MILAN BRAČIKA

Kaj si lahko obetamo v kulturi?

IZ široke problematike in načrtov kulturne skupnosti povzemamo samo zadeve, ki bodo narejene v sezoni 75/76 na področju gledališke in glasbene dejavnosti. Pri tem bomo opustili muzejsko, likovno, filmsko dejavnost, varovanje kulturne dediščine, zvezo kulturno prosvetnih organizacij, problematiko kulturnih domov in še to in ono, seveda pa zato ne dajemo manj pomembnosti tem dejavnostim.

V sezoni 75/76 bo občinska kulturna skupnost organizirala predstave, ki jih sofinancira kulturna skupnost Slovenije. Pripravili bodo dve gostovanji lutkovnega gledališča, tri posebej pripravljene gledališke predstave za mladino in tri gledališka gostovanja za odrasle. Pri organizaciji predstav bo pomagala mladina osnovne šole (plakatiranje, prodaja vstopnic), kulturniki pa pričakujejo tudi tesnejšo povezanost s sindikalnimi organizacijami v organizacijah združenega dela. Le-te bi namreč lahko veliko prispevale k organiziranemu obisku gostovanj.

Enake možnosti kot za gledališke predstave so tudi za glasbena gostovanja. Tako naj bi v metliškem domu Partizana poslušali dva komorna koncerta za odrasle in štiri komorne koncerte za mladino. Razen tega naj bi organizirali nekaj avtobusov, ki bi peljali v Ljubljano ali Zagreb ljubitelje opere ali baleta. Ekskurzijo bi lahko povezali z ogledom muzeja ali kakšne likovne razstave. Šolska mladina naše občine deluje v okviru glasbene mladine, ki ima svoj sedež v Črnomlju. Glasbena mladina Bele krajine organizira obiske glasbenih predstav in gostovanja v Črnomlju in Metliki. Kulturna skupnost Metlika nameni vsako leto nekaj sredstev glasbeni mladini. Toda to je bolj moralna podpora. Pri glasbeni dejavnosti ne moremo mimo pihalnega orkestra, ki ima za prihajajoče leto vrsto načrtov: priredili bodo deset samostojnih koncertov doma in v tujini, organizirali srečanje pihalnih orkestrrov, priredili koncert skupaj z nemškimi kolegi; pihalni orkester bo prisoten povsod, kjer bo to potrebno.

Zanimiv je tudi načrt, da bi skupno z glasbeno šolo ustanovili oddelek za pihala, kjer bi vzgajali podmladek za orkester. Doslej namreč poučuje mladino od osnov dalje le dirigent godbe.

Nekatere delovne organizacije v Sloveniji odkupijo posamezne predstave za člane svo-

jega kolektiva. Kaj podobnega bi kazalo narediti tudi pri nas in tu bi lahko odigrale nemajhno vlogo osnovne organizacije sindikata. Tako bi kulturne dobrine resnično približali delovnemu človeku, kar pa je bila v preteklosti le vodena fraza.

T. G.

Bolniške, bolniške...

Smo tik pred sprejemom „sindikalne liste“ za leto 1976. Predlog je, naj bo znesek nadomestila osebnega dohodka za čas bolezni do trideset dni 90 odst. mesečnega poprečnega osebnega dohodka delavca, izplačanega v minulem koledarskem letu. Osnova za obračun nadomestila se valorizira vsake tri mesece na podlagi statističnih podatkov o gibanju osebnih dohodkov v SR Sloveniji v taki višini, kot bo to ugotovila in objavila zdravstvena skupnost Slovenije v prilogi Delavske enotnosti Vzajemnost.

V dnevnem časopisju velikokrat beremo o izkoriščanju bolniških tudi za druge namene. V predelih, kjer so zaposleni delavci, ki se poleg svojega rednega dela ukvarjajo še s kmetijstvom, uporabljajo posamezniki bolniško za dokončanje kmečkih del. Zato so se nekateri zavzeli za to, da se nadomestilo zmanjša iz 90 na 80 odst. Prepričan sem, da so ti ljudje na napačni poti, kajti na ta način ne bomo odvrnili tistih, ki so doslej izkoriščali bolniški stalež v druge namene, da ne bi tega počeli njeni še naprej. Torej — kdo bo tepen? Tepen bo človek, ki je resnično bolan in bo moral ostati doma z nizkim nadomestilom za čas bolezni!

V naši socialistični družbi veliko govorimo o skrbi za človeka. Le redko pa razmišljamo o tem, koliko časa izgubi človek z raznimi čaka-

nji pri zdravniku, včasih tudi za malenkost. Da nam izpolnijo v ambulanti bolniški listek, gre največkrat ves dan. Se ne bi dalo to drugače organizirati? Ne vem, toda mislim, da tisti, ki kritizirajo bolniške, niso sami nikoli pri zdravniku in niso sami nikoli čakali na vrsto. Zakaj smo tako togi, neživljenjski?

Podjetje in posamezne TOZD bi morali imeti več podatkov o ljudeh, ki so na bolniški. Za vse tiste, ki jih sumimo prevar, bi morali zahtevati specialni zdravniški pregled. Če se ugotovi, da je posameznik resnično bolan, naj poravnava stroške podjetje, sicer simulant. Samoupravni sporazum bi moral predvidevati stroge kazni za ljudi, ki na tak način oškodujejo našo družbo.

Že leta tarnamo, da imamo premalo zdravstvenega osebja. Verjetno bi ga zadoščevalo, če se ne bi to osebje bavilo prvenstveno s kurativno. Z dobro organizacijo bi lahko klicali ljudi na specialne preglede in bi mogoče tudi odkrili boleznijo že v samem začetku, ko so stroški še majhni in čas zdravljenja krajši. Prav bi bilo, če bi šel vsak posameznik vsaj enkrat letno na specialni pregled. Toda to so redki posamezniki.

Pred sprejemom sindikalne liste dobro premislimo, kajti škoda bi bilo, če bi dobili po hrbtu resnični bolniški.

JURIJ MATEKOVIČ

Naš uspeh: še kar zadovoljivo

REZULTATI POSLOVANJA ZA DEVET MESECEV V LETU 1975

Po devetmesečnem obračunu lahko rečemo, da je finančni rezultat glede na tržne razmere zadovoljiv, vendar z njim še vedno ne moremo biti zadovoljni.

Da znaša celotni dohodek 208.203 dinarjev in je za 9 odst. večji od enakega obdobja lani, je rezultat predvsem večje produktivnosti, saj se je število zaposlenih le malo povečalo, prodajne cene naših artiklov pa so že nekaj kolekcij na isti ravni. Materialni stroški so višji za 15 odst., kar je posledica nekaj večje proizvodnje, nekaj pa višjih cen materialov. Amortizacija je za devet mesecev obračunana v znesku 11.841 tisoč dinarjev in je višja kot v istem razdobju prejšnjega leta zaradi nabav in aktiviranja novih osnovnih sredstev. Dohodek je za 5 odst. nižji, družbeni produkt pa je enak kot v lanskem letu. Pogodbene obveznosti so višje, zakonske pa nižje kot v istem razdobju lanskega leta. Masa izplačanih osebnih dohodkov je višja od 18 odst. kot v istem razdobju lanskega leta. V letošnjih devetih mesecih smo dosegli 7.632 tisoč dinarjev ostanka dohodka, s čim

Zahvala

Ob nenadni izgubi drage mame se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem TOŽD kodranka in volna, sindikalni organizaciji in organizaciji RK Beti za podarjene vence.

Iskrena hvala vsem, ki so mi izrekli sožalje in mi stali v težkih trenutkih ob strani!

Filomena Permoser

STANJE ZALOG

vrsta zalog	1. 1. 1975	31. 3. 1975	30. 6. 75	30. 9. 75	indeks 30. 9. 1. 1.
material	29.002	24.078	16.154	21.584	74
nedovršena proizvod.	41.274	48.752	36.619	32.558	79
gotovi izdelki	20.566	19.531	33.965	29.764	144
SKUPAJ:	90.841	92.361	86.738	83.906	92

mer še vedno ne moremo biti zadovoljni.

STANJE IZVOZA IN UVOZA

Izvoz je v desetih mesecih letošnjega leta dosegel 33.936.000 dinarjev in je za 19 odst. nižji kot v istem razdobju prejšnjega leta. To znižanje je posledica težke tržne situacije še posebej na področju tekstila. Predvideni izvoz na konvertibilno področje je dosežen, izpad je le v izvozu v vzhodnoevropske dežele.

VARČEVALNA POLITIKA IN DOSEŽENI USPEHI

Varčujemo pri vseh stroških, kar je razvidno posebej iz nedoseganja fiksnih stroškov. Varčevalni programi na področju embalaže in zmanjševanja odpadkov so pokazali posebno lepe rezultate. Za primer naj navedemo samo to, da je varčevanje z embalažo tako uspešno, da smo v devetih mesecih letošnjega leta dosegli le 10 odst. planiranih stroškov za embalažo!

S to tabelo je prikazano stanje zalog na dan 1. 1. 1975, 31. 3. 1975, 30. 6. 1975 in 30. 9. 1975, vedno v 000 dinarjev.

Iz tabele je razvidno, da so se zaloge od začetka leta do 30. 9. 1975 zmanjšale za 8 odst. To je v tej težki tržni situaciji dobro in je rezultat naprežanja za zmanjševanje zalog celotnega kolektiva. Iz tabele je razvidno, da je zaloga gotovih izdelkov porasla, vendar je to le prenos dela zalog, ki so bile doslej vodene pod nedovršeno proizvodnjo.

TONE TOMC

Kontrola smo vsi

Zmeraj znova ugotavljamo, da niso zaživi odbori samoupravne delavske kontrole. Ugotavljanje seveda ne vodi k rešitvi, je lahko le signal, da bi se zadevi posvetili z vso resnostjo. Ko sem se oni dan pogovarjal z IVICO RAJGELJ, predsednico odbora samoupravne delavske kontrole TOŽD konfekcija Črnomelj, sem se prepričal, da so ljudje, ki so pripravljene delati, a morda ostajajo pri svojem delu osamljeni, brez prave pomoči delavcev, družbenopolitičnih dejavnikov.

„Da, nekaj sestankov smo imeli. Da je naše delo zaživele, ne bi mogla reči. Iskreno povedano: ni nam jasno, kaj naj bi sploh počeli. Priznam, da smo se udeležili seminarja v Semiču, toda v nekaj urah se ne moreš vsega naučiti.“

Navidezno govori IVICA RAJGELJ površno, s smehom v ustih, toda ko jo poslušam, vidiš, da imajo njene besede težo, odločnost, da

je pripravljena sprejeti na svoja ramena še težje breme, kot ji je bilo kdajkoli naloženo. Ženske so tiste, ki prednjačijo v našem kolektivu, in velikokrat nas premoti naš privzgojeni občutek, da niso zmožne premagati ovir, da niso zmožne rešiti nalog, postavljenih prednje. Ta varljivost izgine v pogovoru z IVICO RAJGELJ.

„Delavska kontrola smo VSI. Od naše poštenosti, prizadevnosti, delavnosti je odvisna naša usoda. Ljudje smo si izmislili pravila igre in čim manj jih izigravamo, bolj uspevamo. Ko bo prodrla v nas zavest kolektivnosti, bodo postali odbori samoupravne delavske kontrole smešni, nepotrebni. Zanimljivo pa se še premalo zavedamo, da posameznik sestavlja kolektiv in da je od vsega posebej odvisen uspeh ali neuspeh celote.“

Mimogrede se spomniva pohoda po Baranji pred približno osmimi leti. Takrat sem spoznal Ivico Rajgelj, ki

je bila aktivna mladinka, športnica in ki ni jadikovala, ko nas je ponoči v šotorih zalivala voda, da smo morali do kože premočeni stoje pričakati jutro. Pohod nama je ostal v najlepšem spominu, še posebej osemdesetletna ženica, ki nam ni dovolila pobirati sliv. Sama jih je nabrala v predpasnik in nam tako izkazala vso gostoljubnost, ki jo zmorejo le tisti, ki so mnogo pretrpeli, tisti, ki ne živijo v izobilju.

„Spoznala sem, da je veliko poštenih ljudi.“

V nekaterih podjetjih po Sloveniji so posamezniki skušali zapeljati odbore samoupravnih delavskih kontrol na kriva pota. Dajali so jim nepomembne naloge, da so lahko pomembnejše stvari šle mimo.

„Ne, takega pojava pri nas ni bilo. In ga tudi ne bo.“

Verjamem njeni odločnosti, saj poznam IVICO RAJGELJ.

T. G.

Predlog koledarja za leto 1976

V delovnih organizacijah se je ustalila praksa, da ob zaključku vsakega koledarskega leta izdelajo delovni koledar, prirejen razmeram organizacije. Delovni koledar mora biti v skladu z načelom 42 urnega tednika. V navadnem koledarskem letu mora biti skupno 2184 ur, a v prestopnem letu 2192 ur. Razporeditev delovnih ur v posameznih mesecih je odvisno od delovne organizacije.

V naši delovni organizaciji temelji mesečni obračun osebnega dohodka poleg drugih kriterijev tudi na številu opravljenih ur v posameznih mesecih, zato ni zaželena prevelika razlika ur med posameznimi meseci (na primer: 168 ur v enem mesecu, a 192 ur v drugem mesecu).

Z željo, da pomagam pri sestavi novega delovnega koledarja za leto 1976, podajam svoj predlog v primerjavi z razporeditvijo za leto 1975:

mesec	v letu 1975	predlog za leto 1976	september	192	184
januar	184	184	oktober	192	184
februar	184	176	november	176	184
marec	184	184	december	176	176
april	184	184	SKUPAJ:	2184	2192 ur
maj	184	184			
junij	176	184			
julij	184	184			
avgust	168	184			

V letu 1975 smo imeli 184 ur v šestih mesecih, 176 ur v treh mesecih, 168 ur v enem

mesecu in 192 ur v dveh mesecih. Pri sestavi predloga novega delovnega koledarja sem se poskusil izogniti prevelikim razlikam v urah med posameznimi meseci. Tako sem predvideval, da bi imelo deset mesecev 184 delovnih ur, a le dva meseca po 176.

STANE JUDNIČ

Zelena luč za klub

Mladina metliške občine je imela redno letno konferenco, ki je odprla vrata širši dejavnosti, saj je bilo v preteklosti izrečenih na račun dela mladih precej pikrih besedi. Mladi so na konferenci sprejeli veliko nalog za v bodoče, izvolili so nove člane občinske konference, za poklicnega predsednika so imenovali Jožeta Matekoviča, do 1. decembra zaposlenega v Novoteksu Metlika, sekretar pa je postal dosedanji predsednik Jože Nemanič, ki bo delo opravljal volontersko.

Zelena luč je posvetila tudi mladinskemu klubu, ki je bil vse predolgo zaklenjen in zato tarča tistih, ki raje kritizirajo mlade kot da bi jim pomagali. Za predsednika mladinskega kluba so mladi na oktobrski konferenci imenovali Janeza Želeta in upamo, da mu bo uspelo organizirati klubsko življenje kot si ga mladi želijo. Drži pa nekaj: o mladinski dejavnosti v širšem pomenu besede bomo lahko govorili šele tedaj, ko se bo trud in hotenje po delu preneslo z vodstva na domala slehernega člana organizacije.

T. G.

Alenka in Igor sta bila na modni reviji, ki smo jo priredili v Domu Partizan, deležna največje pozornosti, ploskanja in simpatij. Revija za javnost je lepo uspela, mnogoštevilnim gledalcem smo prikazali pomladno kolekcijo 1976. (Foto: Pavle Riznič)

Z obveznicami - ceneje

Iz Poročevalca skupščine SR Slovenije in skupščine SFR Jugoslavije za delegacije in delegate povzemamo predlog za izdajo zakona o davčnih olajšavah in drugih ugodnostih za kupce obveznic federacije v letu 1975, z osnutkom zakona. Predlog bo obravnavan na sejah Zbora združenega dela SR Slovenije, ki sta sklicani za 3. december 1975. Oglejmo si ga:

PREDLOG ZA IZDAJO ZAKONA O DAVČNIH OLAJŠAVAH IN DRUGIH UGODNOSTIH ZA KUPCE OBVEZNIC FEDERACIJE V L. 1975, Z OSNUTKOM ZAKONA (ESA 378)

V skladu s posebnim medrepubliškimi dogovorom se s tem aktom določajo davčne olajšave in druge ugodnosti za kupce obveznic federacije, izdanih po zakonu o izdaji obveznic federacije v letu 1975. Glavne značilnosti predloženega zakona so v naslednjem:

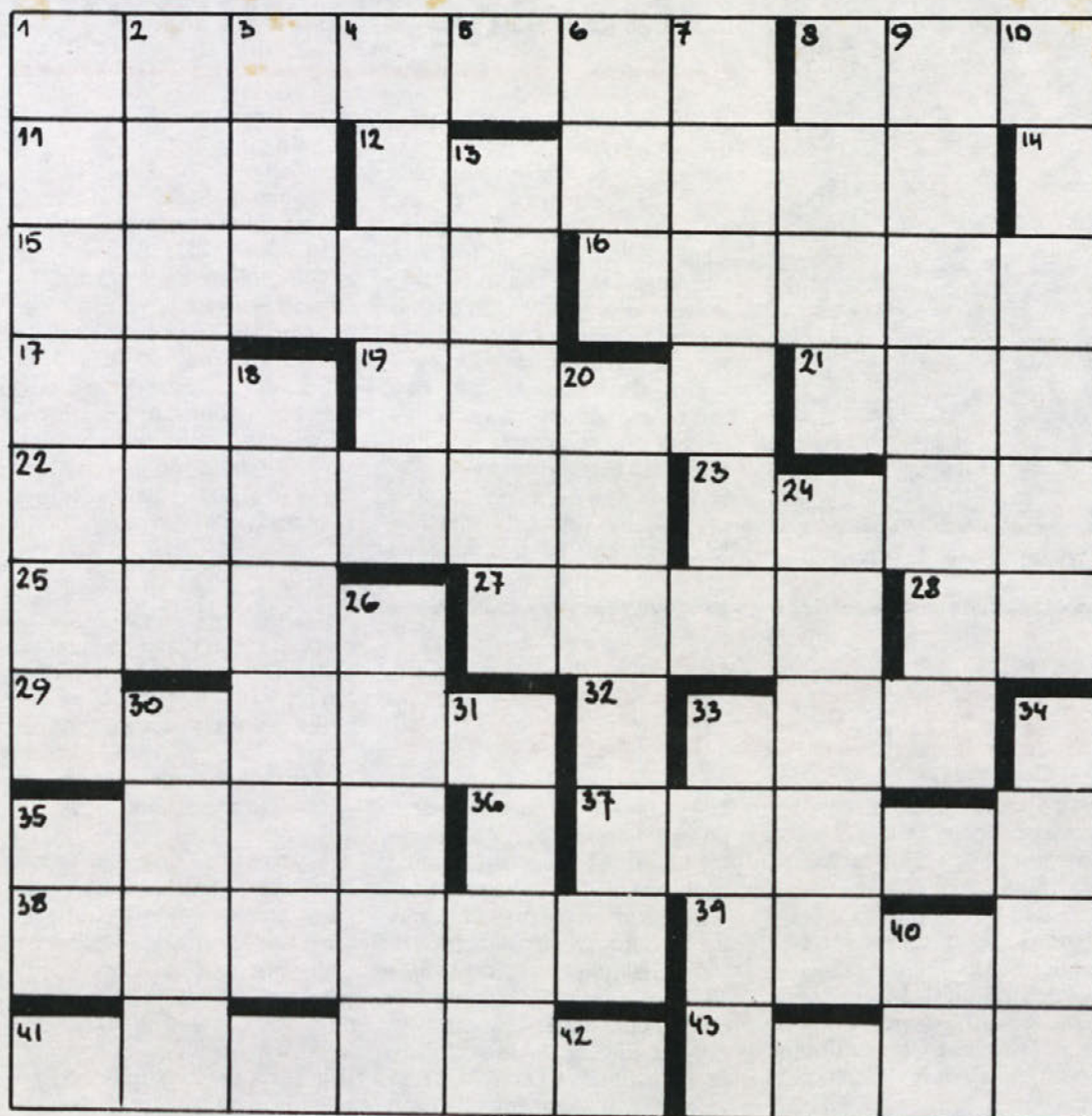
Kupcem obveznic se prizna posebna davčna olajšava v obliki znižanja v letu 1976 odmerjenega oziroma obračunskega davka. Davčna olajšava znaša

6 odst. nominalne vrednosti kupljenih obveznic. Osnutek Zakona konkretno opredeljuje, za katere davščine je oziroma ni možno priznavati davčnih olajšav. Način uveljavljanja davčne olajšave je v osnutku zakona posebej urejen za občane in posebej za uporabnike družbenih sredstev. Občani predložijo obveznice davčni upravi, ki ugotovi obseg pravic do olajšave in prizna olajšavo. Uporabniki družbenih sredstev pa zaradi

ugotovitve obsega pravice do olajšave predložijo obveznice službi družbenega knjigovodstva in na tej podlagi ob obračunu davka sami poračunajo olajšavo.

Za razliko od lani se lahko letošnje obveznice pod določenimi pogoji uporabljajo tudi za uveljavljanje davčne olajšave v obliki vračila temeljnega in posebnega republiškega davka od prometa proizvodov, in sicer pri nakupu vseh proizvodov, razen tobacnih izdelkov, alkohola, alkoholnih pijač, nafte, naftnih derivatov, čokolade in drugih izdelkov iz sladkorja.

Obveznice je mogoče uporabiti tudi za plačilo davka, vendar prvo serijo šele po 1. januarju 1976, drugo pa po 1. juliju 1976, s tem da obveznic, na osnovi katerih je bila uveljavljena olajšava, ni mogoče uporabiti za plačilo davka v tem času. Izjema velja le za obveznosti do federacije.

VODORAVNO

1. Milijonsko mesto v Jugoslaviji; 8. Tovarna zdravil v Ljubljani; 11. Osebnostni zaimsek; 12. Kraj v Suhi krajini; 14. Polmer; 15. Kraval; 16. Ime našega nekdanjega smučarja tekača Pavčiča; 17. Organ za gledanje; 19. Gorovje v Sloveniji; 21. Zdrava pijača; 22. Pseudonim starejšega slovenskega skladatelja Petelina; 23. Morska riba; 25. Svojljni zaimsek; 27. Muslimansko moško ime; 28. Kranj; 29. Znak za preplah; 32. Liter; 33. Kratica ameriške obveščevalne službe; 34. Kisik; 35. Živalroparica; 36. Italija; 37. Vrsta kave; 38. Člani organizacije, podobne taborniški; 39. Tovarna zadrug v Zagrebu; 41. Tovorni avtomobil; 43. Orodje (hrv.)

NAVPIČNO

1. Mesto v Italiji; 2. Znak za enakost (v matematiki); 3. Skandinavski drobiž; 4. Naser; 5. Radius; 6. Trgovsko podjetje v Ljubljani; 7. Hitro voziti; 8. Sifilis; 9. Prebivalca Estonije; 10. Ptič mrhovinar; 13. Priimek pevke Mete; 18. Ime pevke Bratuževe; 20. Nabožne pesmi; 24. Mesto v Italiji; 26. Značaji; 30. Pristanišče; 31. Ime športnega novinarja RTV Trefalta; 33. Kal; 34. Bodeč plevel; 35. Konjska sila; 40. Inicialke priimka in imena predsednika centralnega delavskega sveta „Beti“; 42. Sever – mednarodna oznaka.

Sestavil: Jože Novak

Kronika

METLIKA – prišli v podjetje: Tereza Medurah, Ankica Gorše, Milena Stojkovič, Marija Jakofčič, Ana Bajuk, Dragica Bajuk, Branimira Petrič, Nikola Struna, Anton Vergot, Marija Obradovič, Mira Žerjav, Ivan Radman in Nada Slanc.

LJUBLJANA: odšla je Slaviča Petrovič.

ČRNOMELJ – prišli: Ljubka Kirič, Mira Husič, Dragica Furjanič in Slavica Cindrič. Upokojena je bila Olga Glazer.

MIRNA PEČ – odšli sta Ana Žebula in Marija Vencelj.

DOBOVA: odšli sta Jelka Sevnik in Jožefa Deržič.

Alkoholizem in narkomanija

Alkoholizem in narkomanija zavzemata tudi v naši državi vse večji obseg in postajata vedno večji socialni, zdravstveni in splošno družbeni problem.

Za uspešno preprečevanja alkoholizma je potrebna cela vrsta različnih faktorjev, ki lahko vplivajo na vzgojo in izobraževanje človeka in pri tem naj bi predvsem v delovnih organizacijah odigrale odločilno vlogo družbenopolitične organizacije (RK, SZDL, DPM, sindikat) ter druge strokovne službe, ki se s temi problemi srečujejo vsak dan.

Ko govorimo o alkoholizmu in o človeku alkoholiku, se moramo zavedati, da ne smemo s takimi ljudmi po-

stopati grobo in direktno, ker je ta človek (alkoholik) bolnik potreben pomoči.

Da bi ta socialni problem začeli odpravljati, je občinski odbor SZDL pri občinski skupščini Metlika ustanovil „Klub zdravljenih alkoholikov“, istočasno pa je imenovan koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu in narkomaniji, ki ima naslednje naloge:

- voditi evidenco bolnikov – alkoholikov in javljati pristojni zdravstveni službi,
- pooprstiti kontrolo nad točenjem alkoholnih pijač mladostnikom,
- pooprstiti nadzor nad kršilci javnega reda in miru, ki so pod vplivom alkohola,
- izvajati kontrolo nad gostinskimi osebjem, ki krši predpise o točenju alkoholnih pijač,
- pooprstiti kontrolo bolniške odsotnosti delavcev – alkoholikov.

Iz naše delovne organizacije sta v koordinacijskem odboru za boj proti alkoholizmu 2 člana, ki imata nalo-

go, da skupno z družbenopolitičnimi organizacijami posvečata potrebno skrb problematiki v preventivi, kakor delavcem ki so na poti k alkoholizmu.

S tem člankom hočemo doseči le to, da začnejo vsi dejavniki v TOZD in DSSS razmišljati o tem problemu in da se ga lotimo z vso resnostjo.

Član
koordinacijskega odbora

Koledarji za vse

Do novega leta je res še mesec in pol, toda gotovo je kdo izmed nas že pomislil, kje bo pričakal leto 1976. To je stvar vsakega posebej, mi bi vas radi le obvestili, da bo vsak zaposleni v podjetju Beti prejel stenski koledar. Dobil ga bo pravočasno pri svojem vodji TOZD oziroma pri vodji sektorja. Strah, da bi morda ostali brez koledarja, je torej odveč.

Košarkarji BETI na eni izmed tekem. (Foto: J. Pezelj)

Delavske športne igre

Občinski sindikalni svet organizira vsako leto delavske športne igre, ki so namenjene predvsem za rekreacijo delavcev, zato težimo k čim večji množičnosti. Ravno zato so bile igre tako organizirane, da so potekale vse leto. Namen delavskih športnih iger ni osvajanje čim večjega števila pokalov, temveč v tem, da se udeleži iger čim več delavcev, kar je brez dvoma zelo dobro za zdravje ljudi, saj vemo, da ni malo takih, ki skorajda ves dan presede v zatohlih in zakajenih prostorih. Žal udeležba na igrah ni najboljša. Eni

se izgovarjajo, da jih to ne zanima, drugi se čutijo stare, spet tretji nikoli nimajo časa. V bodoče bomo skušali organizirati interna tekmovanja med posameznimi TOZD, najboljši pa nas bi potem zastopali na občinskih delavskih športnih igrah. Panoge so tako različne, da bi lahko skoraj vsakdo sodeloval. Ponovno se srečamo s problemom športnih objektov, igrišč, zato ne bi bilo neumno, ako bi zgradili ob tovarni igrišča, ki bi služila tudi učencem za redni pouk telesne vzgoje.

Letos smo sodelovali v naslednjih panogah in zasedli tale mesta: MOŠKI: nogomet 3, rokomet 1, streljanje z zračno puško 2, kegljanje 3, atletika 2, šah 2, namizni tenis 2, za odbojko pa nismo mogli sestaviti ekipe.

Ženske: rokomet 3, plavanje 1, streljanje z zračno puško 2, kegljanje 1.

V moški in ženski konkurenci smo se ekipno uvrstili na drugo mesto. Prvi mesti smo izgubili zato, ker nismo sodelovali v vseh disciplinah. Človeku je nerazumljivo, da je tako težko sestaviti posamezne ekipe pri tolikšem številu zaposlenih! Kot kaže, se ljudje premalo zavedamo, kako važna stvar je rekreacija. Čas, preživeti na svežem zraku in ob prijetni igri, se nam stokratno povrne.

Marjan Pavlovič

Naš dinar za šport

Samoupravne interesne skupnosti občine Metlika so izdelale osnutke programov svoje dejavnosti za leto 1976 in predstavniki posameznih samoupravnih interesnih skupnosti obiskujejo podjetja, kjer razlagajo svoje programe. Iz osnutka programa telesnokulturne skupnosti povzemamo najvažnejše naloge za leto 1976.

Poudarek dela bo na množičnosti, se pravi na tem, kar smo doslej pogrešali. Prizadevali si bodo vključiti čim več delovnih ljudi in občanov v redne oblike udejstvovanja. Posebno pozornost v okviru množične telesne kulture bodo posvečali šolskemu športu in telesni vzgoji v šolskih športnih društvih in drugim množičnim akcijam (plavanje, krosu, sindikalnim in mladinskim športnim igram itd.).

Posebne naloge v letu 1976 čakajo telesnokulturne delavce na področju kadrovske problematike, pri čemer ni mišljeno samo šolanje strokovnih kadrov in njihovo izpopolnjevanje, temveč tudi njihovo usposabljanje z družbeno političnega in vzgojnega vidika.

Brez pomena je govoriti o množičnem športu brez potrebnih športnih objektov. Osnovna naloga telesnokulturne skupnosti bo torej dolgoročneje opredeliti in zagotoviti vire sredstev za izgradnjo telovadnice pri osnovni šoli in drugih odprtih igrišč v Metliki (pri tovarni Beti, ob Kolpi). Kaže, da bo kmalu zasajena prva lopata za izgradnjo nove telovadnice, saj so telesnokulturni delavci uspeli zainteresirati vse družbenopolitične faktorje za to investicijo, prav tako pa tudi odgovorne republiške institucije. Odooben je bil kredit, ostala sredstva

pa bo treba dobiti iz samopripravek občanov in z družbenim dogovorom z zainteresiranimi delovnimi organizacijami.

V letu 1976 bo treba izdelati prednostno razvrstitev športnih panog. V Metliki se bomo morali pač odločiti, katere športe bomo gojili (in seveda podpirali) in katerih ne. Pri tem bomo morali izhajati iz interesov in možnosti.

Gotovo je nekaj: s pričujočim zapisom brez dvoma nismo

izčrpali vseh možnosti, nismo posegli na vsa področja športa in nismo obravnavali športne problematike v občini. Naše Vezilo tudi ni mesto za to, prav pa bi bilo, ako bi sleherni posameznik tudi o tem razmišljal. Vsakdo pri sebi si bi moral biti na jasnem, da daje denar med drugim tudi za telesnokulturno dejavnost in da bi moral od tega dajanja tudi nekaj imeti. Nuditi in imeti!

T. G.

Dekleti Dragica (leva) in Nevenka sta na odru pokazali nedrčke in steznike ter hlačke tovarne KOMET, ki je letos tudi sodelovala na stalnih revijah na Vinomeru. Veliko aplavza so ti izdelki poželi tudi pred metliško javnostjo. (Foto: Riznić)

Dopisujte v vaš list VEZILO

Ureja uredniški odbor: Slobodanka Videtič, Stavica Medek, Dragica Nenadič, Milan Travnikar, Milan Bračič, Marjan Pavlovič, Ivan Brodarič in Ivan Biščan. Glavni in odgovorni urednik: Toni Gašperič, tehnična urednica: Ria Bačer. Izdaja Belokranjska trikotažna industrija Metlika. VEZILO izhaja enkrat na mesec v 1700 izvodih. Stavek, filmi in prelom Dolenjski list, tiska KNJIGOTISK Novo mesto.